

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Ambrosius Calepi||nus Bergomates: professor de||uotus
ordinis Eremitarum sancti Au||gustini: Dictionum
latinarum e greco || pariter diriuantiu[m]:
earu[n]de[m]q[ue] interpre||tationu[m] collector ...**

Calepino, Ambrogio

[Wien], 1512

VD16 VD16 C 227

S Ante Q

[urn:nbn:de:hbz:466:1-97871](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-97871)

latius radice: vt apud Pli. z Col.
 Spondeo es: spondo sponsum: Et in dictione De
 spondeo. Eius coposita sunt Conspondeo. Ande ve
 teres consponso dicebant fide mutua obligatos: et
 Consponsores: sibi inuicem pmittentes. Cic. Lept.
 De negotio tuo q sponsores pro Pompeio: si Gal
 ba consponso tuus redierit. Despondeo z Respon
 deo: de quibus alibi.
 Sponso as: frequentatiuum: a quo Desponso as z De
 sponso aris.
 Sponso: non solum pmissio dicitur: sed etiam actionis
 genus est. Laper. Religione sancitur sgdus at spon
 so pgra. Paulus iure consul. Sponsonem dici affir
 mar: non solum que per sponsi interrogatione fit: sed
 etiam omnē stipulationē pmissiōis z sponsoz p
 fideiussoze quandoqz ponit.
 Sponso us. Sponso: Ser. lul. Si post eas stipulatio
 nes vto: non dabat: qui stipulabatur ex sponso age
 bat: iudices cognoscebant.
 Sponso as um: participiū. Terent. in Lu. Scis sponsoz
 mibi? Et deest esse.
 Sponso salis et hoc sponsole qd ad sponsonem pertinet.
 Ande sponso salis dies dicit quo puella pmitit.
 Sponso salia orum: pmissio siue contractus stipulationū
 futurarum nuptiarum. Sponso salia hoc modo fiebat.
 Qui vxorem ducturus erat: ab eo vnde ducēda erat
 stipulabatur cā in matrimonii ductū iri. Qui datu
 rus erat eidem spondebat daturū. Is contractus sti
 pulationū sponso salis dicebat sponso salia.
 Sponso pes: pes duabus syllabis longis constans. Le
 gitimus pes qui in herōico versu omnē sibi vdicat
 locus: licet raro quinto loco reperiat. Dicitur q in
 sacrificijs z libamentis eo maxime vterentur. Nam
 ὄρεσθαι libamentū feduluz ac sponso salis significat.
 Sponso dylos est qui in ima parte fusi apponitur: vt fz
 mine melius nere possint: a cuius similitudine callus
 siue caro interior omnium ostreorum sponso dylos dicit.
 Dar. p aialū officialis in Sātra. lib. vii. Rosos te
 penti sponso dylos sinu condit. Est z salisamenti genus
 sponso dylos apud atheniū: z nomē piscis apud Pli. in
 sectū apud Aristotellē. Pli. li. xvii. Nullū aial radi
 ces a nobis dicitur attingit excepta sponso dylos q oēs p
 sequit. Venus id serpens est. Atheniens id qd in ca
 pite inugilū echinata specie conspiciamus sponso dylos
 tradit appellari. Sed z calculus gneus quo suffragia
 sua iudices athenis dabant: sponso dylos vocabat: vt
 est apud Julium pollucem.
 Sponte aduerbiū significat naturaliter: vt multe arbo
 res sponte nascunt. i. naturaliter z nō ab hominibus
 fate. Aliqñ significat sine requisitione: vt sponte ad te
 venio. Lapis nōnunqz noiat z in abltō tū: vt sponte
 mea: spōte tua. Virg. Spōte sua sandyr pascētes ve
 stiet agnos. Hinc Spōtaneus a um: qd est volunta
 ris: aut naturale. Amb. Terra aut spōtaneos fructū
 germinat: aut creditas vberioze cumulo refundit.
 Spozos grece: latine semen dicitur.
 Spozades: insule quedā circa cretā in mari Carpathio
 sicut Strabo. i. scribit: dicit q in mari sparce sine sunt
 autē harū noia Hellene. Dbo cusa. Decaria. Schi
 musa. Dolegrados. Thera. Anapbe. atypalca. La
 gusa. Ion: vbi sepultus fertur Homerus.
 Spozta que z spoztula: aut a spozto herba que frequēs
 apud hispanos nascitur: aut ab asportando: vasis ge
 nus quasi fiscella. Sal. lib. vi. E muris canea spoz
 tis dimittebant. Et qm in spoztis pecunia: qñqz etiaz
 cibis in quotidianū vsus deferri solebat: mō p distri
 butioe ad plm: mō p pisa cibis sumit. Sue. in clau.
 Exhibuit annuertariū in castris ptozonia sine vene
 ratione apparatus iustū atqz legitimum in septis ibi
 et extra ordinariū z breue dierū paucoz. Ad qz ap

pellare cepit spoztula: qz primū daturum se dixerat:
 velut ad lubitā dicit qz cenulā imutare se populum.
 Idē dicit Heronē cenas ad spoztulas reuocasse. i. ad
 parua conuiuia. Juue. Nonne vides quāto celebret
 spoztula fumo? Erat z spoztula locus in atrio domi:
 vbi pponēbant eo die q dono danda erāt. Dimiui
 tuiū a spozta est spoztula: a quo fit spoztella.
 Spuma: sordes earū rerū a quibus euicif. Virg. Spu
 mas falsis gre ruebant. Hinc spumeus z spumolus.
 Spumo as: spumū facio: a q Despumo: de quo alibi.
 Spuo is: spui: spūtū saluū emitto. Virg. lib. iiii. Geoz
 Māz alie turpes horēt ceu puluere ab alco: Cū ve
 nit z terram sicco spuit ore viator Aridus. Quis
 composita sunt. Cōspuo simul spuo vel aliqñ sgdō.
 Lactā. lib. iiii. Post hec cōspuerūt in facie ei. Plau.
 Ab oibz derisus atqz spur. Despuo: Epuo: inspuo
 in aliqñ spuo. Pli. lib. xxi. Tradūtz cōmanducata
 ea si inspuat mori serpētē. Respuo repudio: z quall
 cuz spuo per contēptū reuicio. Lactā. li. j. Hāc totē
 opinionē quasi a poetis confictā Salustius respuit.
 Spuco as frequentatiuū. Plau. Nam illic isti q sputa
 tur interdū moribus venit.
 Spucū: salua: qd a pus descendit. Dicitur z sputus us.
 Lactā. lib. iiii. Dabūt autē deo alapas manibus ince
 stis: z impurato ore expuent venenatos spucus.
 Spuramen: idē qd spuram. Hiero. in lib. Judi. Quō st
 rumpat quis filiū de lupa rozz spuramine.
 Spudacten: quidaz interpant amatoz. Hiero. lib. de
 viris illust. Vbi de diuo Luca agit. Sed z Tertulia
 nus vicinus eozū tēpōz refert peshyerū quendam
 in asia στωλακίη. i. amatoz pauli cōiuctū apd
 Ioannē q auctoz esset libri: z confessum se hoc pauli
 amore fecisse loco excidisse.
 Spurcus a um: qd est impurū: obscenū: lutulētū: a spuē
 do dicitur: q tale fit vt de eo spuat. Plaut. Tot no
 ctes reddat spurcas quot puras habuit. Aliqñ ponit
 p sgdō. Apul. Tam multe res spurce z graues na
 res infestāt. Aliqñ p vehementi: aspo. Cic. Sacrate
 tēpēstate spurcissima. Col. Atqz in his ipsis habere
 cognitū qd recularer collis: qd cāpēstris positū: qd
 humidū z gramiolus: qd sic z spur z ager. Aliqñ p
 seuo z sanguinario. Var. Spure gladiator z carnifer
 Spurcicia z spurcicies imundicia. Lucre. lib. vi. Et cō
 tra nobis cgnante reterrima cū sit spurcicies eadem
 portis hec munda videtur.
 Spurco as: sgdō vitio. Celsus iurecō. Cum eo agi posse
 aquilia qui vinū spurcauit: vel effudit: vel acētū fecit
 vel aliquo alio mō vitiauit. Plau. Spurcat nallum
 odoze illuribili. Antiq spurcū vinū dicebant cū aqua
 mixtū: tanqz nō amplius purū foret: aut igne calefa
 ctum: aut mustū anteqz defereuclat. Hinc fit cōposi
 tum. Conspurco. Col. lib. ix. Nam supulsiens autis p
 luue ventris cibos z aquā conspurcat.
 Spurius: incerto patre natus: ab σπειρις. seminare
 quia nihil habet a patre nisi semen. Ande spurios
 versus dicim? alterius aut incerti auctozis. Aufoni?
 Quis notas spuris versib? apposuit. Ser. Spuri
 dicit qui ex muliere non nota ortus est. Sabini nāqz
 pudenda mulieris spozios dicunt.

S Ante Q

Squallo: inquinatio: sordes. Bel. In corpōibz incul
 tis squamosis alta cōgerie sordū squalloz appellabaf
 Squallidus: sordidus: incultus. Ande ager nō aratus
 squallidus dicit. Aliqñ ponit p sgdō. Virg. Alter
 erit maculis auro squallētibz ardens.
 Squalleo es lura: a squamarū crebriate z asperitate di
 cum. Ande z squallēs p fulgenti pleno diuine bono
 rato abundātiqz ponit. Quicqd em nimis inculcatū
 oblitūqz aliqua te erantia vt inuiteret videntibz horū
 S 3

ros squalere veteres dicebant. Virg. li. vii. Per tu- niam squalentē auro latas haurit apertum. Hinc postea tractū est vt corpora inculca z veluti squāmō/ is alta congerie sordium squalere dicant. Idē lib. ii. Squalentē barbam z cō cretos sanguine crines. Et lib. j. Geo. Squalētē abductis arua colonis. Squāme: quibus corium piscis aut serpentis tegitur. Hinc Desquāma as: z equāma as: qd est squāmas detrabo. Plau. in au. Dromo desquāma pisces. Ab harum similitudine locicarū quoq; catenule squāme dicunt. Virg. Quem pellis athenis in pluinā squā/ mis auro conserta tegebat. Squarolosus: a squāmarū similitudine dicitur: cuius scu/ tis epurgit ob assidua illuuiem. Lucil. Garonū acra/ picum squarosa incondita rostra. Squatina: ex planoz piscū genere: q; ppter squalorē: hoc est asperitatem cutis ligna z eboracea poliant. Squille genus arboris. Var. li. j. de re rust. Alia in ma/ ri: vt palmas z squillas.

S Ante T

Stalagnū genus inaurū fuisse ostendit Nonius. alle/ gās Ceciliū q ait. Ex auro ei stalagnū domi habeo. Stadiū latine curriculū: siue locus in quo equi homies vt currūt z certant arlete. Nam z Domitianus in/ ter cetera stadiū extruxit. Dicitū stadium cetero tho/ o s t a d i o s hoc ē a statione: q; hercules eo spatio vno spā confecto constituit. Nam clarissimū fuit curri/ culū stadiū olympiū qd hercules suis pedib; metatus fertur: continetq; octauam mille passuum partem qd centum. xv. nostros efficit passus hoc est pedes sex/ centos viginti quinq; vt scribit Pli. Que mensura octies efficit mille passus. Stadiodromi dicitur qui in stadio cursu certāt firmi/ cus Si mara respexerit leporē celestē in horoscopo: faciet stadiodromos. Stadiodromos etias locus in quo ludi z cursus exercent. Plinius. li. xxiii. Eundē vicē: z leontius qui fecit stadiodromon altylon qui olympiē ostenditur. Stas stas stetit: statū pprie significat in se z sua mole con/ sistere. Et nō tantum de animatis: sed de inanimatis quoq; dicitur: vt nauis stat: flumen stat: currus stat: sol stat. Unde solstitium. Item auis in aere stat. Ar/ bor stat. Virgilius. Stabat a cuta siler. Item Stare significat rectum esse. Seneca. Alios stantes: alios genibus flexis vidisses: sedentem aut cubantem ne/ minem. Item permanere: durare. Cicero. Facere p/ missa: stare conuentis: reddere depositum. Virgili. Et bene apud memores veteris stat gratia facti. Itē bovere. Cecili. Stat ager sentibus. Item plenus esse Virgilius. Jam puluere cglum stare vident. Itēz prominere. Lucil. Hic corpus solidum inuenies hic stare papillas Dictor marmoreo. Item prestitutum esse z immobilem. Virgilius. Stat sua cuiq; dies. Quidius. Sic stat sententia: id est imobilis z fixa est. Item in animo esse. vt Virgilius. Omnis in ascantio chari stat cura parētis. Itē quietere. Apul. Dū for/ te stare in taberna ludētes. Itē in pristino statu ma/ nere. Virgil. Troiaq; nunc staret priamq; arx alta maneres. Itē constare in precio esse. Lilius. lib. xxiii. Dulto q; sanguine ac vulneribus ea penis victoria stent. Belli. P. agno ei ster ea nocte absentē fuisse. Quintilianus. Neq; ipse hoc periculū ignoro exper/ tus nō leui do cumēto quātū steterit mihi q; semel im/ para nō feci. Stare firmū esse nō moueri: sed constan/ tem esse. Lilius. Restitit autē aduersus famā: rumo/ resq; hominū: si statio firmus steteris. Stare p me: p te: per illū dicit: cū nos ad aliquid aliud causa sumus ne qd fiat. Pli. lib. xviii. Non stat p me: quo minus regū intelligas z celestia scias. Quir. Nō p me stetit

sed p illa. Cōposita huius verbi sunt. Absto adsto vel asto. Cōsto. R. circūsto: Antesto: Cōtrasto p aduersos Meuis. Cōtrastat sem p nec me finit loquor. Erto a quo supersto. Insto: Intersto. Disto. Obsto. Persto Resto: Substo: Supersto. Et p m aliquos Panse/ sto: qd est quasi ad manus foris sto. Preterea. Sol/ stitium z iusticiū a sto deducunt. Stabilis: qui est aptus ad standū. Stabilio is: stabilem facio: firmo: Plau. in am. Regis thebano Creonti regnū stabilioit ius. Hinc L onsta bilio: qd est totū stabilio. Idē in ac. Ego rē meā cōsta/ bilioi cū illum emi de pceda a questoribus. Stabulum: a stādo locus dicit in quō longo itinere fessi succedere solent: q; z diuertorium z hospitium dicit so/ let. Unde z prosbulug meretrices dicit q; questus co/ pioforis gratia concurrētibus illuc aduenis mansio/ nes ante stabula habuere. Petro. in sarr. Sed nec viam diligētē tenebā: quia nec quo stabulū esset scie/ bam. Hinc stabula dicunt loca generaliter in quibus armenta gregesq; consistunt in agris z sub dio velu/ ti quedam stationes animalū. Nam vbi equi tenen/ tur specialiter Equile. vbi oues Ouille. Vbi iues ha/ ram dixer. Bobile quoq; a bobus. Capile a capris nomen traxerunt. Virg. Quattuor a stabulis prestā/ ti corpore tauros Quertit. Idē Interca cū iam stabu/ lis saturata moueret Amphitroniades armāta abis/ tāq; parer. Potest etiā p sepe in hospitibus stabulū dici. Apul. Durissimo casu meo seruiens ad quū il/ lū victorē meū pmissimū in stabulū cōcedo. Vbi aliū etiā Philonis quōdā hospitium mei asinū stabulantē inueni. i. quasi hospitantē. Stabulū etiā sumit p qua/ cūq; statione seu habitatiōe z loco vbi qd stare con/ suevit. Virg. Ardua recta petit stabulū z de culmine sumo Pastozale canit signū. Stabulū sit. p tibiulā. Stabulo as: neu. z stabuloz deponens significat sto di/ uerto: z qū stationē habeo: siue etiā in stabulo guber/ no. Var. lib. j. de re rust. Si prata sint z i fundo neq; pecus dñe habet: dāda opa vt pabulo vedito alienū pecus in suo fundo pascat z stabulet. Col. lib. vii. Si idoneis repositib; ad p sepe: ad aquā ad exercitacionē pecus duperimus: cureq; fuerit vt stabulent: sic in eo loco ne humore madescant vngule: qd facile vitabi/ mus: si stabula roboreis asserib; cōstrata: aut diligē/ ter subinde emundata fuerint bum; z palca supiecta. Sta. li. j. tb. Beticeq; pec; stabulare sū hemo. Qui. lib. xii. met. Hoc pec; omne meū: multē stabulant in antris. Hel. Tubero in historiis scriptū reliqit. Atri/ liū consulē in Africa apud Bagadā flumē grāde fe/ cisse aduersus serpentē in illis locis stabulantē plectū Hinc stabulatio māio in stabulo. Col. li. vii. Caloze boues sub dio: frigidib; intra tectū manere oportet. Itaq; hiberna stabulatio eoz preparāda est. i. locus stabuli: vel vbi stabulentur. Stabularius hospes viatores precio recipiens. Apul. Sumo sarcinulā z precio mansionie stabulario pso/ luto capessimus vias. Alp. Caupones z stabularios eos eque accipimus q; cauponā z stabulū exercēt: et stabularius dicit q; stabulū: hoc est loci vbi aialia stāt curā gerit. Col. li. vii. Hic em recognosca grex pote/ rit: numerusq; cōstare si velut ex militari disciplina in tra stabularij caltra manserint. Statio: locus in quo naues aut milites tuto ad tempus stant: vel in quo frequenter constititur. Curt. Cogni/ tū id p exploratores q; statioes hostiū fuerāt ingressi. Itē statio dicit loc; ad custo diū assignat: qū milites stantes vigilat. Virg. Seruantq; vices statioe reli/ cta. Ipse comes nysō gradit. Hinc stationarij mili/ tes. Itē officina in quā multi cōueniunt vt de aliq; re decernat: z ius dicit statio appellat. Hel. Questus esse memini in pleriq; vrbis stationibus ius publicē